

■ De stad Mardin, gelegen op een berg.

lijst. In de jaren '90 heeft de contra-guerrilla onze volksvertegenwoordiger, Mehmet Sincar vermoord. Hij was de echtgenoot van Cihan Sincar, de huidige burgemeester van Kiziltepe. Soortgelijke aanslagen gebeurden meestal door de contraguerrilla's. Zij vermoordden voornamelijk vooraanstaande mensen van de Koerdische Beweging. Kenan Evren, voormalig generaal, heeft in zijn memoires het volgende geschreven: 'Toen ik commandant was, heb ik soortgelijke aanslagen gepleegd om de politie scherp te houden op het gevaar van terrorisme en om de PKK te beschuldigen.' Dat staakt-het-vuren was op vraag van de DTP in de hoop dat de staat concrete stappen zou zetten. Bovendien was de bevolking het aanhoudende geweld moe. Ferhan: "Maar de staat had er geen oren naar, integendeel, ze hebben hun operaties opgedreven. Er zijn wel minder doden gevallen. De staat is de PKK blijven aanvallen. De PKK heeft zich enkel verdedigd. De DTP gaat binnenkort vragen aan de PKK om het staakt-het-vuren te verlengen om de rust te garanderen aan de bevolking. Oorlog is voor niemand goed."

KIESDREMPEL

Hoewel de DTP een legale Koerdische

partij is, heeft de partij geen volksvertegenwoordigers in het parlement. Alles heeft te maken met de kiesdrempel van 10%. "Wij hebben de vorige jaren pogingen gedaan, o.a. met andere politieke partijen en naamsveranderingen. Maar het was altijd moeilijk. Ondanks de samenwerking met de sociaal-democratische partij, SHP, hebben we de kiesdrempel niet gehaald. We behaalden slechts ongeveer 6%. Voor ons alleen was deelnemen aan de verkiezingen vrij moeilijk. Met SHP was het veel gemakkelijker om daar aan deel te nemen. We

---

Oud-kolonel in zijn memoires: "Ik heb aanslagen gepleegd om de politie scherp te houden en om de PKK te beschuldigen."

---

merkten op dat SHP in onze Koerdische regio's bijna geen stemmen haalde. Alleen een beetje in het Westen, wat onvoldoende was. "In 2002 konden we niet naar de kiezers gaan en campagne voeren. De voornaamste reden was dat men niet wil dat de Koerden naar het parlement of naar de lokale gemeentebesturen zouden kunnen gaan. Achter deze politiek staat ook nog de

militaire macht, die de staat nog altijd onder controle heeft. Daarom hebben we deze keer geprobeerd om via onafhankelijke kandidaten in het parlement te geraken, maar daar hebben ze alweer iets op gevonden. Elke onafhankelijke kandidaat stond vroeger apart op een stembrief. Nu staan alle onafhankelijken van verschillende partijen uit dezelfde regio op één lijst. Bovendien is het niet meer mogelijk om op gezichten te stemmen, enkel op namen. Bijna 50% van de Koerden zijn analfabeet of kunnen enkel Koerdisch praten. Daarom is het voor de Koerden heel moeilijk om hun eigen kandidaten te steunen. Ze weten niet goed welke de Koerdische kandidaten zijn en welke niet. Dat wetsvoorstel werd onmiddellijk aangevaard, terwijl het parlement het normaal gezien over alle voorstellen lang moeten debatteren ...", vertelt Ferhan verbitterd.

MANIPULATIE

Ondertussen ben ik bij de familie Kaygun. In de familie wordt veel gepraat over politiek en de komende presidentsverkiezingen. Balo, een man van 30, vertelt hoe de autoriteiten op een middeleeuwse manier de verkiezingen manipuleert: "In kleinere steden kijken de autoriteiten eerst voor welke partij je hebt gestemd, alvorens men de brief in de stembus stopt. Als de keuze hen niet bevalt, moeten ze op een andere partij stem-

men. Bovendien intimideren de autoriteiten de bewoners. Indien zij stemmen voor de DTP, wordt bedreigd dat ze hun huis in brand zullen steken. In andere grotere steden in het zuidoosten zijn er grootgrondbezitters die de Koerden gebruiken om hun grond te bewerken. Bij verkiezingen zijn de Koerden verplicht om op de partij te stemmen die de voorkeur kri-